

УДК 351:[316.77:328.18

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.210.160-166>**Краля В.Г.**

кандидат економічних наук

Державний біотехнологічний університет, м.Харків

Kralia Victoriia

PhD in Economic Sc.

State Biotechnological University, Kharkiv

<https://orcid.org/0000-0003-0990-0788>**Гіржева О.М.**

доктор економічних наук

Державний біотехнологічний університет, м.Харків

Girzheva Olha

Dr. of Economic Sc.

State Biotechnological University, Kharkiv

<http://orcid.org/0000-0003-4548-3512>**Міненко С.І.**

докторка філософії з менеджменту

Державний біотехнологічний університет, м.Харків

Minenko Sofiia

PhD in Management

State Biotechnological University, Kharkiv

<https://orcid.org/0000-0003-3033-1911>

ЦИФРОВІ КОМУНІКАЦІЇ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ВЗАЄМОДІЇ ВЛАДИ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ

Актуальність дослідження зумовлена інтенсивною цифровою трансформацією публічного сектору та зростанням ролі цифрових комунікацій у забезпеченні ефективної взаємодії між органами публічної влади й громадськістю, прозорості управління та стійкості державних інституцій. Метою статті є узагальнення теоретичних і прикладних засад функціонування цифрових комунікацій у системі публічного управління та визначення ключових напрямів їх розвитку в сучасних умовах. Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема аналіз і синтез, системний та інституційний підходи, порівняльний і логіко-структурний методи, що дали змогу комплексно розглянути досліджувану проблематику. У результаті дослідження окреслено сутність цифрових комунікацій як інституційного механізму публічного управління, визначено їх функціональні характеристики.

***Ключові слова:** цифрові комунікації, публічне управління, електронна демократія, взаємодія влади та громадськості, цифровізація врядування, інституційні механізми.*

DIGITAL COMMUNICATIONS IN THE PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM: INSTITUTIONAL MECHANISMS OF INTERACTION BETWEEN AUTHORITIES AND THE PUBLIC

The relevance of the study is due to the intensive digital transformation of the public sector and the growing role of digital communications in ensuring effective interaction between public authorities and the public, transparency of management and sustainability of state institutions. The purpose of the article is to generalize the theoretical and applied principles of the functioning of digital communications in the public administration system and to identify key areas of their development in modern conditions. The methodological basis of the study is general scientific and special methods, in particular analysis and synthesis, systemic, structural-functional and institutional approaches, which provide a comprehensive vision of the subject of study. In the process of work, comparative and logical-generalizing methods were also used, which allowed to identify the patterns of development of digital communications in public administration. As

ISSN друкованої версії: 2224-6282

ISSN електронної версії: 2224-6290

© Краля В.Г., Гіржева О.М., Міненко С.І., 2026

a result of the study, the content and functions of digital communications as a component of management processes were clarified, their impact on the quality of public governance and interaction with stakeholders was determined. The key organizational and institutional factors that determine the effectiveness of using digital tools in the activities of public institutions are outlined. The main risks and limitations of digital communication related to technological, social and managerial aspects are identified. The importance of digital communications in increasing the level of openness, accountability and adaptability of the public administration system is substantiated. Additionally, attention is focused on the need to take into account the principles of digital inclusion, accessibility and information security when implementing communication practices. Promising directions for integrating innovative technologies into the communication processes of public institutions are identified. The practical value of the article lies in the possibility of using the obtained results in the activities of public authorities, in the formation of digital development strategies, in improving communication practices and educational programs in the field of public administration. The results of the study can be applied in the development of regulatory and organizational solutions in the field of digitalization of governance. The proposed generalizations contribute to the improvement of approaches to managing communication processes. The formulated provisions form the basis for further scientific research in the field of digital public administration.

Keywords: digital communications, public administration, e-democracy, government-civil interaction, digitalization of governance, institutional mechanisms.

JEL classification: D86, H83, L96.

Постановка проблеми у загальному вигляді Сучасна парадигма публічного управління переживає фундаментальну трансформацію, де цифрові комунікації перестають бути лише допоміжним технічним засобом і стають стрижневим інституційним механізмом взаємодії між державою та суспільством. В основі трансформації лежить переосмислення самої природи комунікації в публічному секторі, яка тепер визначається як системний процес обміну інформацією, що має суспільний інтерес, та забезпечення стійких соціальних зв'язків на певній території [1].

Цифровізація виступає не просто як інструмент автоматизації, а як каталізатор демократизації, що розширює можливості для ефективного спілкування та вирішення хронічних проблем, з якими стикаються державні установи.

Аналіз останніх досліджень та публікацій Проблеми комунікативної діяльності органів публічної влади посідають важливе місце у сучасному науковому дискурсі та є предметом міждисциплінарних досліджень. Різні аспекти державних комунікацій, зокрема інституційні засади взаємодії влади та суспільства, механізми формування інформаційної політики, а також інструменти забезпечення відкритості й прозорості управління, відображені у працях як вітчизняних, так і зарубіжних дослідників. Значний внесок у розроблення теоретико-методологічних основ державних комунікацій здійснили В.М. Козаков, О.В. Рашковська, В.А. Ребало, С.О. Романенко, І.В. Чаплай, у роботах яких розкрито сутність, функції та роль комунікацій у системі державного управління [2].

Увага вітчизняних дослідників акцентується на значенні інформаційних процесів, цифровізації управлінської діяльності та впливі інформаційних ресурсів на ефективність прийняття управлінських рішень.

Попри активний розвиток цифрових технологій та інституціоналізацію електронного урядування, у науковому середовищі відсутній узгоджений підхід до розуміння ролі цифрових комунікацій у структурі публічного управління. Невирішеними залишаються питання визначення їх функціонального статусу, механізмів інтеграції в систему управлінських процесів та

критеріїв оцінювання ефективності. Недостатньо досліджено інституційні аспекти трансформації комунікативної взаємодії між органами публічної влади та громадськістю в умовах цифровізації.

Мета статті комплексний аналіз ролі цифрових комунікацій у системі публічного управління, з'ясування інституційних механізмів взаємодії органів публічної влади та громадськості в умовах цифрової трансформації.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети у статті використано сукупність загальнонаукових і спеціальних методів дослідження. Метод теоретичного аналізу застосовано для уточнення сутності цифрових комунікацій та визначення їх місця у системі публічного управління. Системний підхід використано з метою розгляду цифрових комунікацій як складової управлінських процесів та виявлення їх функціональних взаємозв'язків. Інституційний підхід дозволив дослідити нормативно-правові та організаційні механізми функціонування цифрових комунікацій у діяльності органів публічної влади. Порівняльний метод застосовано при аналізі сучасних цифрових платформ та інструментів електронної демократії. Логіко-узагальнювальний метод використано для формування висновків і систематизації отриманих результатів дослідження.

Виклад основних результатів дослідження Ефективний комунікаційний діалог є життєво важливим для демократичного розвитку країни, оскільки він забезпечує громадянам безперешкодний доступ до інформації про діяльність влади та політичні події. Створюються передумови для реалізації права громадян висловлювати власну думку, брати безпосередню участь у процесах прийняття рішень, здійснювати контроль над владними структурами та співпрацювати заради вирішення спільних проблем [3].

У масштабах держави процес розглядається як складна взаємодія між елементами політичної системи, соціальними суб'єктами та суспільством, де обмін інформацією відбувається через мережу Інтернет, телебачення, пресу та інші цифрові канали. З наукової точки зору, цифрова комунікація виконує критичні функції, створюючи умови для функціонування не лише

інформаційної, а й соціальної сфери загалом. Важливим аспектом є ієрархічна структура цієї взаємодії, яка включає транзакційні сервіси (онлайн-форми звернень), вертикальну інтеграцію (обмін даними всередині владних структур) та розвиток користувацьких сервісів [4].

Такий підхід дозволяє розглядати цифровізацію публічного управління як системний трансформаційний процес, що передбачає інтеграцію технологій у всі аспекти діяльності органів влади з метою кардинальної зміни моделі управління на більш відкриту та підзвітну

[5].

Цифрові комунікації відіграють роль посередницького інструменту, який дозволяє державним комунікаторам охоплювати ширшу аудиторію та вибудовувати довіру. Основними завданнями при цьому залишаються інформування громадськості, пояснення дій влади та стимулювання обговорення ідей, що допомагає державі наблизитися до громадян, консолідувати ідентичність державних інституцій та краще діагностувати соціальні потреби для підвищення якості публічних послуг (табл. 1) [1].

Таблиця 1

Критерії ефективності цифрових комунікацій у системі публічного управління

Критерії ефективності цифрових комунікацій	Сутність та вимоги	Очікуваний результат
Інклюзивність	Створення каналів, що відповідають потребам різних груп, врахування відмінностей у сприйнятті інформації.	Забезпечення охоплення цільової аудиторії та подолання цифрового розриву.
Двосторонність	Перехід від монологічного інформування до постійного діалогу (зворотний зв'язок).	Відновлення довіри та активна участь громадян у прийнятті рішень.
Переконливість	Використання поведінкових наук для зміни сприйняття та стимулювання дій.	Досягнення стратегічних цілей державної політики та легітимація рішень.

Джерело: сформовано на основі [1].

Інституціоналізація цифрових комунікацій вимагає розгалуженої та динамічної нормативної бази, яка б відповідала темпам технологічного прогресу та міжнародним зобов'язанням України. Станом на 2024–2025 рр. українське законодавство зазнало суттєвих оновлень, спрямованих на гармонізацію із європейськими стандартами. Фундаментом системи є Закон України «Про електронні комунікації», який регулює правові та організаційні засади надання відповідних послуг [6].

Важливим етапом стало прийняття Постанови Кабінету Міністрів України № 761 від 25 червня 2025 року, якою було затверджено нові Правила надання та отримання електронних комунікаційних послуг, які визначають умови укладення договорів (зокрема дистанційно), порядок захисту персональних даних та обов'язок постачальників надавати інформацію у доступних форматах для осіб з інвалідністю [7]. Також варто відзначити регуляторну діяльність НКЕК, яка у жовтні 2024 р. прийняла рішення про впровадження уніфікованого звукового сигналу для дзвінків на перенесені номери, що набуває чинності з 1 січня 2025 р. [6].

Стратегічний вектор розвитку галузі до 2030 р. визначено у Розпорядженні КМУ № 546-р від 4 червня 2025 року. Стратегія фокусується на створенні інфраструктурної основи для цифрової економіки, просуванні інтересів громадян та забезпеченні сталого розвитку сфери електронних комунікацій. Документ враховує вимоги Директиви ЄС 2018/1972 (Європейський кодекс електронних комунікацій), імплементація якої є ключовою для інтеграції України до єдиного цифрового ринку Європейського Союзу (табл. 2) [8].

До загальної нормативної екосистеми, що підтримує цифрові комунікації, також належать Закони України «Про державну службу», «Про місцеве самоврядування», «Про Національну програму інформатизації», «Про електронні довірчі послуги» та «Про адміністративні послуги». Окрему роль відіграють підзаконні акти, такі як Постанова № 194 щодо діяльності підрозділів з питань цифрового розвитку (CDTO) та Постанова № 56 щодо загальних питань цифрового розвитку [6].

Таблиця 2

Стратегічні пріоритети розвитку сфери електронних комунікацій в Україні до 2030 року

Пріоритети Стратегії до 2030 року	Ключові завдання	Інституційні механізми
Розвиток інфраструктури	Підключення 75% домогосподарств до гігабітного інтернету, 99% соціальних об'єктів.	Сприяння інвестиціям, відновлення пошкоджених мереж.
Цифрова трансформація	Перехід до «агентивної держави», впровадження ШІ як критичної інфраструктури.	Створення AI Factory, партнерство з NVIDIA.
Захист користувачів	Прозорість послуг, проактивний захист прав споживачів.	Контроль НКЕК, нові правила надання послуг (Постанова № 761).
Зелена трансформація	Декарбонізація через віддалену роботу та розумні пристрої.	Виконання міжнародних екологічних стандартів відбудови.

Джерело: сформовано на основі [8,9].

Центральним елементом взаємодії влади та громадськості є платформи електронної демократії, які інституціоналізують участь громадян у врядуванні. Провідним інструментом у сегменті є екосистема «Взаємодія» (e-democracy.diiia.gov.ua), яка позиціонується як цифровий простір для комунікації з владою національного та місцевого рівнів. Вона включає модулі для проведення е-конкурсів проєктів інститутів громадянського суспільства, місцевих петицій, а також перспективні модулі е-консультацій, е-звернень, е-опитувань та громадського бюджету [12].

Важливу роль у розвитку інструментів відіграє Програма EGAP, що реалізується Фондом Східна Європа за підтримки Швейцарії. У межах програми було розроблено національну платформу е-демократії e-DEM, яка вже успішно функціонує в багатьох громадах. Компонент е-демократії охоплює [13]:

- Місцеві петиції, які дозволяють мешканцям піднімати актуальні питання перед органами місцевого самоврядування.
- Громадський бюджет (бюджет участі) дає можливість громадянам пропонувати власні проєкти та шляхом голосування визначати, на що будуть витрачені бюджетні кошти.
- Консультації з громадськістю як інструмент обговорення проєктів нормативних актів.
- Шкільний громадський бюджет та проєкт «Відкрита громада».

Програма EGAP також активно працює над цифровізацією регіонів, співпрацюючи з 40 громадами у п'яти пілотних областях (Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Луганська, Одеська), а у 2024 р. було оголошено конкурс на обрання ще 16 громад у Сумській, Херсонській, Хмельницькій та Чернігівській областях. Завдяки цьому масштабуються успішні рішення, такі як чат-бот «СВОІ», розумні кол-центри та електронні щоденники, забезпечуючи рівний доступ до цифрових благ незалежно від місця проживання.

Незважаючи на технологічні успіхи, існують значні інституційні та ментальні бар'єри. Дослідження показують, що значна частка населення (до 79%) ніколи не чула терміну «е-демократія», а лише 14% респондентів розуміють зміст «е-урядування» [16], що свідчить про необхідність посилення освітнього компоненту в межах цифрової трансформації.

В умовах масштабного відновлення України після збройної агресії РФ, особливого значення набуває цифрова екосистема DREAM (Digital Restoration Ecosystem for Accountable Management), яка виступає як «єдине вікно» для управління публічними інвестиціями, забезпечуючи прозорість та підзвітність кожного проєкту на всіх етапах його життєвого циклу.

Екосистема DREAM об'єднує 9 IT-рішень і надає детальні дані про розподіл публічних коштів, джерела фінансування, контрактні процеси та моніторинг виконання. Для громадськості DREAM є інструментом контролю, який дозволяє будь-кому відстежувати пріоритетність та стадію реалізації проєктів у своєму регіоні. Очікується, що інтеграція модулів е-демократії безпосередньо в DREAM дозволить мешканцям брати участь в опитуваннях та обговореннях щодо конкретних об'єктів відновлення [18].

Станом на вересень 2024 р. до платформи долучилися майже 1300 громад та 23 обласні адміністрації. У системі зареєстровано понад 7 тисяч проєктів відбудови, а більше половини проєктів Програми відновлення України (I та II фази) вже завантажені для публічного доступу. У липні 2025 р. було вперше сформовано Середньостроковий план пріоритетних публічних інвестицій саме на базі DREAM, що свідчить про перехід до системного планування на основі реальних даних.

Функціональні можливості та управлінський потенціал сучасних цифрових платформ у системі публічного управління узагальнено в табл. 3.

Таблиця 3

Функціональні переваги цифрових платформ

Функціональні переваги екосистеми DREAM	Значення для влади та громади
Єдиний національний банк проєктів	Створення вичерпної бази інвестиційних проєктів з можливістю фільтрації за регіонами та секторами.
Прозорість «від А до Я»	Відстеження підготовки, оцінки, закупівлі та імплементації кожного об'єкта.
Інвестиційний профіль громад	Можливість місцевої влади формувати секторальні портфелі та оцінювати потреби.
Антикорупційний ефект	Мінімізація ризиків через відкритість даних та громадський контроль.

Джерело: сформовано на основі [18,19].

Громадський бюджет залишається одним із найактивніших механізмів цифрової взаємодії, проте війна змусила громади шукати нові формати його реалізації. Замість класичних проєктів благоустрою (сквери, майданчики), фокус змістився на підтримку обороноздатності та безпеки. Прикладом такої адаптації є програма «Бюджет участі 4.5.0», де більшість переможців спрямовують кошти на закупівлю безпілотників, засобів РЕБ та STEM-майстерень для їх збирання.

Статистика свідчить про неоднорідність процесів у різних містах України:

- Чернігів та Полтава були серед перших, хто впровадив бюджети участі, і до 2025 р. практично всі обласні центри мають відповідні нормативні акти;
- у Чернівцях станом на грудень 2024 р. продовжувалася реалізація проєктів, що перемогли ще у 2021 р. (наприклад, «Сквер Героям Минулого та Сьогодення» за 2,7 млн грн);

- в Івано-Франківську у 2022 р. кошти (30 млн грн) були перенаправлені на потреби ЗСУ, проте вже у 2023–2024 рр. фінансування програми було відновлено на рівні 25,5–30 млн грн щорічно;

- у деяких громадах на 2025 р. гроші на громадський бюджет не передбачені через дефіцит ресурсів або завершення попередніх програм (наприклад, у Чернігові після реалізації проєктів на 11,2 млн грн у 2024 році).

Така гнучкість інструментів е-демократії демонструє стійкість цифрових інституцій та їх здатність служити актуальним потребам суспільства навіть у кризових умовах.

Забезпечення доступності цифрових комунікацій для всіх верств населення є критичною вимогою сучасної держави. В Україні сфера регулюється Національною стратегією безбар'єрності до 2030 року. Статистичні дані 2023–2024 рр. вказують на наявність цифрової нерівності: серед молоді рівень користування цифровими сервісами перевищує 70%, тоді як серед людей віком понад 70 років він становить лише 22%. Також існує розрив між міським (69%) та сільським (57%) населенням у доступі до е-послуг.

Інституційні механізми подолання бар'єрів включають:

1. Розробку законопроекту «Про цифрову безбар'єрність в Україні», який впроваджує вимоги європейських стандартів для веб-сайтів, мобільних застосунків та навіть банкоматів і терміналів. Вимоги поширюватимуться на органи влади та великий приватний бізнес (банки, транспорт, освіта).

2. Флагманський проєкт НАДС щодо безбар'єрності в публічній службі, що передбачає навчання службовців принципам універсального дизайну та використання «простої мови» (Easy-to-read) для полегшення сприйняття інформації.

3. Впровадження стандартів WCAG 2.2, які стають обов'язковими для оцінки цифрових продуктів до 2026 р.

Цифрові комунікації влади та суспільства стикаються з безпрецедентними загрозами в інформаційному просторі. Інформація у руках ворога стає високоточною зброєю, яка вимагає від держави системної протидії та створення надійних каналів комунікації всередині громад.

Основними викликами є:

- ворожі наративи та дезінформація, спрямовані на підірив довіри до влади та розкол суспільства;
- кібератаки на центри управління мережами та критичну інфраструктуру;
- фізичне пошкодження інфраструктури (понад 30 тис. км волоконно-оптичних ліній пошкоджено станом на 2023 р.).

У відповідь на виклики Україна посилює співпрацю з міжнародними партнерами. У межах «Таллінського механізму» у 2025 р. було виділено 60,9 млн євро на посилення кіберстійкості, а понад 500 українських фахівців пройшли навчання.

Згідно з аналітикою Національного інституту стратегічних досліджень, Україна планує перейти до

моделі «агентивної держави». Концепція передбачає, що штучний інтелект стає критичною інфраструктурою нарівні з енергетикою та зв'язком. Ключовим елементом стане проєкт AI Factory, який забезпечить державний сектор потужними обчислювальними ресурсами від NVIDIA.

Цифровізація залишається головним антикорупційним інструментом України. Діяльність таких організацій як Transparency International Ukraine демонструє, що впровадження систем Prozorro, Prozorro.Продажі та eHealth дозволило суттєво знизити рівень корупції у публічних закупівлях та охороні здоров'я.

Однак Індекс сприйняття корупції (CPI) за 2024 р. показав, що Україна має 35 балів, що свідчить про певну стагнацію та необхідність переходу від формального впровадження реформ до підвищення їх якості. У розрізі місцевої влади середній рівень прозорості 100 міст становить 41,6%, що вказує на значний потенціал для подальшого розвитку цифрових механізмів підзвітності. Для підвищення прозорості критично важливо забезпечити публікацію результатів внутрішніх аудитів, прийняття муніципальних планів відновлення та інтеграцію місцевих громад до екосистеми DREAM.

Цифрові комунікації в системі публічного управління України трансформувалися з інструменту сервісу в інструмент національної стійкості. Створення розгалуженої інституційної мережі — від Міністерства цифрової трансформації та НКЕК до платформ е-демократії та екосистеми DREAM — дозволяє підтримувати сталий діалог між владою та громадою навіть у найскладніші часи. Подальший розвиток потребує фокусу на інклюзивності, кібербезпеці та етичному впровадженні штучного інтелекту, що забезпечить не лише ефективність управління, а й зміцнення демократичних засад українського суспільства.

Висновки Цифрові комунікації в сучасній системі публічного управління набули статусу базового інституційного механізму, який визначає характер взаємодії між органами публічної влади та громадськістю. Їх розвиток супроводжується не лише технологічними змінами, але й глибокою трансформацією управлінських підходів, що орієнтовані на відкритість, підзвітність та залучення громадян до процесів прийняття рішень.

Цифровізація комунікативних процесів сприяє підвищенню прозорості діяльності публічних інституцій, розширює можливості громадської участі та формує нові моделі управлінської взаємодії. Водночас ефективність цифрових комунікацій значною мірою залежить від рівня їх інституціоналізації, нормативного забезпечення та здатності органів влади адаптуватися до динамічних технологічних змін.

Важливими передумовами сталого функціонування цифрових комунікацій є розвиток електронної демократії, впровадження цифрових платформ участі, забезпечення доступності інформаційних ресурсів та подолання цифрової нерівності. Особливого значення в сучасних умовах набувають питання безбар'єрності, цифрової інклюзії та формування належного рівня цифрових компетентностей населення і публічних службовців.

Список використаних джерел:

1. Гринчак Н.А., Синяков А.В. (2023). Цифрові комунікації в публічному управлінні: сутність, роль та вимоги до формування. Статистика України, № 3-4 DOI: [https://doi.org/10.31767/su.3-4\(102-103\)2023.03-04.09](https://doi.org/10.31767/su.3-4(102-103)2023.03-04.09)
2. Козаков В.М., Рашковська, В.А. Ребало, С.О. Романенко, І.В. Чаплай (2017). Державно-громадянська комунікація: шлях від кризи до взаємодії: монографія. Київ: ДП «Вид. дім «Персонал», 288 с. URL: http://umo.edu.ua/images/content/institutes/imp/struktura/kaf_upravl_proekt/material/4.pdf
3. Дзяна Г.О. (2024). Комунікації в публічному управлінні: навч. посібник. Львів: Вид-во Львів. політехніки, 224 с. URL: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2025/1/28/paragraphs/65921/posibnikdzyana-go.pdf>
4. Гавкалова Н.Л., Кумар Д.П. (2021). Визначення ролі комунікацій в публічному управлінні. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-022-3-7>
5. Сорокіна Н., Філатов В. (2025). Цифровізація публічного управління в Україні: теоретичний аспект. Аспекти публічного управління, Т. 13 № 1. DOI: <https://doi.org/10.15421/152509>
6. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку. Нормативно-правова база URL: <https://nkek.gov.ua/spozhyvacham-posluh/posluha-z-perenesennia-abonentskoho-nomera-ppn/normatyvno-pravova-baza>
7. Про затвердження Правил надання та отримання електронних комунікаційних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.06.2025. LigaZakon. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/KP250761>
8. Стратегія розвитку сфери електронних комунікацій України на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 04.06.2025 р. № 546-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/uploads/public/684/1ae/cf6/6841aecf65db0391819424.pdf>
9. Нормативно-правові акти. Законодавство - Дія.Цифрова громада. URL: <https://hromada.gov.ua/database/legislation>
10. Balytska, M., & Vyhovska, V. (2025). Digital Transformation Under the Pressure of Circumstances. Vox Ukraine. URL: <https://voxukraine.org/en/digital-transformation-under-the-pressure-of-circumstances>
11. ВзаємоДія. Провідник у світ е-демократії. URL: <https://e-democracy.diia.gov.ua/>
12. Про EGAP. EGAP. URL: <https://egap.in.ua/about>
13. Електронна демократія. Біла книга державної політики. (2015). URL: <https://dialog.lviv.ua/wp-content/uploads/2016/02/Elektronna-demokratiya.pdf>
14. Інструменти електронної демократії. DREAM. URL: <https://dream.gov.ua/ua/special/eDem>
15. Про DREAM. DREAM. URL: <https://dream.gov.ua/ua/about>

References

1. Hrynychak, N.A., & Syniakov, A.V. (2023). Tsyfrovi komunikatsii v publichnomu upravlinni: sutnist, rol ta vymohy do formuvannia [Digital communications in public administration: essence, role and requirements for formation]. Statistics of Ukraine, No. 3-4 DOI: [https://doi.org/10.31767/su.3-4\(102-103\)2023.03-04.09](https://doi.org/10.31767/su.3-4(102-103)2023.03-04.09) [in Ukrainian].
2. Kozakov, V.M., Rashkovska, V.A. Rebalo, Ye.O. & Romanenko, I.V. Chaplai (2017). Derzhavno-hromadianska komunikatsiia: shliakh vid kryzy do vzaiemodii [State-Civil Communication: The Path from Crisis to Interaction]: monograph. Kyiv: DP «Personnel Publishing House», 288 p. URL: http://umo.edu.ua/images/content/institutes/imp/struktura/kaf_upravl_proekt/material/4.pdf [in Ukrainian].
3. Dziana, H.O. (2024). Komunikatsii v publichnomu upravlinni [Communications in public administration]: textbook. Lviv: Publishing house of Lviv Polytechnics, 224 p. Retrieved from: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2025/1/28/paragraphs/65921/posibnikdzyana-go.pdf> [in Ukrainian].
4. Havkalova, N.L., & Kumar, D.P. (2021). Vyznachennia roli komunikatsii v publichnomu upravlinni [Defining the role of communications in public administration]. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-022-3-7> [in Ukrainian].
5. Sorokina, N., & Filatov, V. (2025). Tsyfrovizatsiia publichnoho upravlinnia v Ukraini: teoretychnyi as [Digitalization of public administration in Ukraine: theoretical aspect]. Aspects of public administration, Vol. 13 No. 1. DOI: <https://doi.org/10.15421/152509> [in Ukrainian].
6. Natsionalna komisiia, shcho zdiisniue derzhavne rehuliuвання u sferakh elektronnykh komunikatsii, radiochastotnoho spektra ta nadannia posluh poshtovoho zv'язku [National Commission for State Regulation in the Fields of Electronic Communications, Radio Frequency Spectrum and Postal Services]. Regulatory and Legal Base. Retrieved from: <https://nkek.gov.ua/spozhyvacham-posluh/posluha-z-perenesennia-abonentskoho-nomera-ppn/normatyvno-pravova-baza> [in Ukrainian].
7. Pro zatverdzhennia Pravyi nadannia ta otrymannia elektronnykh komunikatsiinykh posluh [On approval of the Rules for the provision and receipt of electronic communication services]: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 06.25.2025. LigaZakon. Retrieved from: <https://ips.ligazakon.net/document/KP250761> [in Ukrainian].
8. Stratehiia rozvytku sfery elektronnykh komunikatsii Ukrainy na period do 2030 roku [Strategy for the Development of the Electronic Communications Sector of Ukraine for the Period Until 2030]: Resolution of the Cabinet

of Ministers of Ukraine dated 04.06.2025 No. 546-p. Retrieved from: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/uploads/public/684/1ae/cf6/6841aecf65db0391819424.pdf> [in Ukrainian].

9. Normatyvno-pravovi akty [Regulatory and legal acts]. Legislation - Action.Digital community. Retrieved from: <https://hromada.gov.ua/database/legislation> [in Ukrainian].

10. Balytska, M., & Vyhovska, V. (2025). Digital Transformation Under the Pressure of Circumstances. Vox Ukraine. Retrieved from: <https://voxukraine.org/en/digital-transformation-under-the-pressure-of-circumstances> [in English].

11. VzaïemoDiia. Providnyk u svit e-demokratii [VzajemoDiya. Guide to the world of e-democracy]. Retrieved from: <https://e-democracy.diia.gov.ua/> [in Ukrainian].

12. Pro EGAP [About EGAP]. EGAP. Retrieved from: <https://egap.in.ua/about> [in Ukrainian].

13. Elektronna demokratiia. Bila knyha derzhavnoi polityky [Electronic Democracy. White Paper on State Policy]. (2015). Retrieved from: <https://dialog.lviv.ua/wp-content/uploads/2016/02/Elektronna-demokratiya.pdf> [in Ukrainian].

14. Instrumenty elektronnoi demokratii [Electronic Democracy Tools]. DREAM. Retrieved from: <https://dream.gov.ua/ua/special/eDem> [in Ukrainian].

15. Pro DREAM [About DREAM]. DREAM. Retrieved from: <https://dream.gov.ua/ua/about> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 02.02.2026 р.

Дата прийняття статті до друку: 20.02.2026 р.

Дата публікації (оприлюднення) статті: 11.03.2026 р.

Стаття поширюється на умовах ліцензії Creative Commons Attribution License International CC-BY.